

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner [af Tove Nielsen m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XXXVII. Fremsat 2/4 75).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner [af Halvgaard m. fl.].

(Lovforslag nr. 197. Fremsat 8/4 75).

Forslagene sættes til forhandling.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Da den nuværende styrelseslov blev vedtaget, skete det med 165 stemmer for, medens 2 undlod at stemme. Hverken centrumdemokraterne, kristeligt folkeparti eller fremskridtspartiet var repræsenteret i folketinget dengang. Det fremgår af betænkningen fra undervisningsudvalget og forhandlingerne i folketinget, at der var fuld enighed mellem partierne om den udformning, forslaget endte med at få.

Det var derfor den almindelige opfattelse, at vi nu havde fået en lov, der skulle virke i en længere årrække, og der blev da heller ikke optaget nogen revisionsbestemmelse i loven.

Selv om der altså herskede en betydelig optimisme ved lovens vedtagelse, blev det dog understreget af den daværende undervisningsminister Knud Heinesen, at meget afhang af den gode vilje, når loven og dens intentioner skulle føres ud i livet, og det har desværre vist sig, at det har knebet med at leve op til forventningerne.

Jeg er derfor principielt enig i, at vi allerede nu må overveje, hvad der kan gøres for at rette op på enkelte bestemmelser, der ikke har virket efter hensigten. Jeg er så-

ledes positiv over for en nærmere drøftelse af sagen.

Under alle omstændigheder synes jeg imidlertid, at vi må tage et vidtgående hensyn til, at det har været et overordentlig stort arbejde såvel for institutionerne som for undervisningsministeriet at udarbejde statutterne, som jo er baseret på den nu-gældende styrelseslov, og som er — kunne man sige — grundloven for den enkelte institution. De ændringer, vi eventuelt når frem til, bør derfor kunne indpasses heri.

Med hensyn til det konkrete indhold i forslaget til folketingsbeslutning falder det jo i 3 afsnit, nemlig ét der vedrører studienævn og centralstudienævn, ét der vedrører valgreglerne, og ét der vedrører tilskud til de studerendes aktiviteter på vedkommende institution.

Med hensyn til det første, vedrørende studienævn, foreslås, at en del af kompetencen skal flyttes fra det enkelte fagstudienævn til fakultets- eller fagråd, og at centralstudienævnene skal nedlægges.

Forslaget motiveres med, at man mener, der er sket en urimelig sænkning af det faglige niveau inden for en række fag. Vi er her inde på et område, hvor det for ikke-fagkyndige, og det vil jo bl. a. sige politikerne, er umuligt at føre bevis eller modbevis, og hvor selv fagkyndige kan være uenige, simpelt hen fordi begrebet niveau ikke er objektivt, men afhænger af den enkeltes personlige vurdering.

Jeg må derfor tage afstand fra forslagsstillernes bemærkning om, at loven skulle have bevirket en sænkning af det faglige niveau, men forstår på den anden side godt meningen i forslaget, som jeg vil opfatte som ønsket om at styrke de faste læreres indflydelse på afgørelsen af faglige spørgsmål.

Jeg stiller mig derimod tvivlende over for, om det vil være rigtigt at henlægge kompetencen i disse spørgsmål til fakultets- og fagråd. Disse råd vil ikke være videre egnede til at varetage disse opgaver. Dels vil de ikke i faglig henseende kunne dække de enkelte fags områder og specielle problemer, og det vil således ikke bevirke den ønskede styrkelse af de faste læreres faglige indflydelse, dels vil det i det hele taget være uhel-